
DWADZIESTNOCZĘSTY (1) *ai*

N sg m dwadziestnoczesty.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład błędnie: dwadziestnoczestny) s.v. dwadziestność.

Stanowiący dwudziestą część, dotyczący dwudziestej części:

Wyrażenie: »dwadziestnoczesty pobór«: Vicesima, Dwadziestność albo dwadziestnoczesty pobór/ był taki podatek v łtarich gdzie dwadziestną część od wżech rzeczy zá podátek dawano. Mqcz 493a.

Cf **DWUDZIESTNOCZESTNY, DWADZIESTNY**

BZ